

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 310.

Tredie Session.

91de Møde.

Fredagen den 5te Marts.

(Forts.)

Indenrigsministeren (fortsat): Det Spørgsmaal, som overhovedet virkelig skal afgjøre Sagen, det er, om Dvortien-de-commissionens Kjendelser i Landet i det Hele have sat Tiendens Værdie, for høit, og om man har været misfornøiet med dem; men det er jeg overbevist om ikke har været Tilfældet, og nu, da der kun er faa Aar, en lille Rest, tilbage, at opgive Dvortien-de-commissionen i disse Sager, nu at opgive denne Domstol — thi dens Kjendelse er ingen Voldgift, men en Dom — efterat den er blevet saaledes karakteriseret, som den her idag er blevet det, kan jeg ikke forene med Regjeringens Værdighed.

S. Christensen: Jeg vil tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det, saavidt jeg har hørt, ikke er fra Proponenten, men i hvert Fald bestemt ikke fra mig, at denne Characterisering er bleven bragt frem; jeg har kun replicerende yttret mig om den høitærede Ministers egen Anse. Forøvrigt er det jo ikke nyt, at den høitærede Minister seer noget Mere og Bedre i det Slags Commissioner og Myn-digheder, hvorom der her er Tale, end vi Andre. Den samme Minister meente i sit oprindelige Forslag til Goveriafløsningen, at en paa lige Maade sammensat Commission passende kunde betroes Afsløsnings-Kjendelserne; men jeg bestyrkes i, at dette ikke i Almindelighed forekommer Andre at være ganske betryggende, ved den Omstændighed, at Landbocommissionen, hvor der dog var Godseiere og mange Medlemmer, der sandelig ikke i politisk Henseende sympathisere med mig, saavidt jeg mindes, eenstemmig var imod en saadan Commission, og netop henlede Dpmærksomheden

paa den Sammensætningsmaade, som nu af min ærede Nabo (S. N. Hansen) er bragt i Forslag.

S. N. Hansen: Ministeren anførte, at det ikke var ham bekendt, man havde været misfornøiet med Kjendelser, assagte af den overordnede Tiendecommission. Det kan meget gjerne være, at det ikke er Ministeren bekendt, thi han har vist ikke havt megen Leilighed til at høre mere end den ene Partis Mening; men jeg kan forsikre ham, at jeg kjender flere, der ere meget misfornøiede med de Afgjørelser, der ere ffete.

Indenrigsministeren: Jeg skal blot tillade mig at bemærke, at jeg har hørt mangfoldige Tiendeeiere beklage sig over den overordnede Tiendecommissions Afgjørelser.

Grundtvig: Det er i Anledning af den Maade, hvorpaa den høitærede Minister ikke blot har yttret sin Mening, men ogsaa indskærpet den som den ene rigtige, at jeg vil tage mig den Frihed, at sige et Par Ord. Naar den høitærede Minister paastaar, at i Forhold, hvor der er Spørgsmaal om Mit og Dit, gjør Venstabs- og Slægtstabsforhold og Sligt sig gjældende, saa at man ikke kan regne saa stort paa Valget, saa kan der være meget Sandt derti; men det er ogsaa sandt, at saadanne Slægtstabs- og Venstabs- og Bekjendtskabsforhold gjøre sig gjældende ikke blot hos Bondestanden, ikke blot hos Tiendeyderne, men ogsaa hos Tiendetagerne og hos Tiendeeierne og hos de høiere Embedsmænd (Hør!). Naar dernæst den ærede Minister sagde os, at han dog ikke havde bemærket Andet, end at Dvortien-de-commissionens Kjendelser snarere havde begunstiget Tiendeyderne end Tiendetagerne, saa saae han vist ikke i det Dieblit, at han dermed ikke paa nogen Maade forsvarede den fulde Tillid, han sagde skulde ydes denne Dvortien-de-